



Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ وَالْحُزْنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ (...)

Çağımızın Sorunlarına İlaç; İsrâ ve Miraç

(09.01.2026)

Peygamberimiz (s.a.s.), 23 yıl süren o mukaddes tebliğ yolculuğunun en zorlu zamanlarını Mekke’de yaşadı. İslamiyet dalga dalga yayıldıkça, müşriklerin kini de aynı ölçüde şiddetlendi. Bu zorbalığın en ağır örneği; Peygamberliğinin yedinci yılında başlayıp üç yıl süren acımasız boykot dönemi oldu. Müslümanlar dar bir mahalleye hapsedildi. Ticari ve sosyal tüm bağları koparılan müminler; açlıkla, yoklukla ve en temel insani ihtiyaçlardan mahrum bırakılarak dize getirilmek istendi. Boykotun ardından yaralar henüz sarılamamıştı ki Peygamberimiz iki büyük acıyla daha sarsıldı: Önce fedakâr eşi Hz. Hatice’yi, ardından en büyük destekçisi olan amcası Ebû Talib’i kaybetti. Peygamberimiz, tüm bu sıkıntılara rağmen yılmadı, yıkılmadı; davasından vazgeçmedi. Sorumlulukları vardı, kendini toparladı ve insanlara gerçekleri anlatmak için Taif’e doğru yola çıktı. Ne var ki Rahmet Peygamberi (s.a.s.) orada bölge halkının taşlı saldırısına uğradı. Ayakkabıları kanla, yüreği acıyla doldu; yeryüzü onun için adeta zindan oldu. Kendisini himaye edecek birini buluncaya kadar Mekke’ye dahi giremedi ve bir süre Hira Mağarası’na sığınmak zorunda kaldı.

Allah Rasûlünün derin bir hüznün yaşadığı, manevi desteğe en çok ihtiyaç duyduğu o günlerde, Yüce Rabbimizin ilahi iradesi devreye girdi. Yüce Allah, Peygamberimizi teselli etmek ve yalnız olmadığını hissettirmek adına ona eşsiz bir yolculuğun kapılarını araladı. Peygamberimiz (s.a.s.), Mescid-i Harâm’dan Mescid-i Aksâ’ya ve oradan da Miraç

yolculuğuna çıkarıldı. Bu yolculuğun ilk aşaması, Kur’ân-ı Kerîm’de şu ayetle anlatıldı: “Bir gece, kendisine bazı ayetlerimizi gösterelim diye kulunu Mescid-i Harâm’dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ’ya götüren Allah eksikliklerden uzaktır. O, gerçekten her şeyi işitmekte ve görmektedir.¹ İşte bu mübarek yürüyüş, yeryüzü sınırlarını aşan muazzam bir yükselişe, yani Miraç’a dönüştü. Bu durum, Rabbimizin sonsuz kudretinin bizim dar zaman ve mekân kalıplarımıza sığmayacak kadar yüce, engin rahmetinin ise her türlü mesafeyi bir anda aşacak kadar yakın olduğunun en güçlü kanıtı oldu.

Kardeşlerim! Aziz Müminler!

Günümüz dünyasında modern hayatın beraberinde getirdiği stres, yalnızlık ve manevi yorgunluklar; zaman zaman direncimizi kırmakta ve ruhumuzu derinden yıpratmaktadır. Bu kutlu yolculuk çağımızın sorunlarına bir ilaçtır ve bizlere şu gerçekleri hatırlatır:

İnsan, bu dünyada hiçbir zaman sahipsiz ve kimsesiz değildir. Zira Yüce Allah, kendisine inanıp güvenenlerle beraberdir.² Hayat yolculuğunda başımıza hangi zorluk gelirse gelsin; ümitsizliğe teslim olmamak, yıkılmamak ve mücadeleden vazgeçmemek gerekir. Çünkü Yüce Rabbimiz sabredenlerle beraberdir.³ İsrâ ve Mirâç bizlere gerçek yüceliğin maddiyatta, geçici makam ve mevkilerde olmadığını öğretir. İzzet ve şeref ne malda ne mülkte ne de dünyanın aldatıcı pırıltısındadır. Bilakis gerçek izzet ve şeref bütünüyle ve sadece Yüce Allah katındadır.⁴

Kardeşlerim! Hutbemi Peygamberimizin bir duasıyla tamamlamak istiyorum: “Allah’ım! İhtiyarlığın zorluklarından sana sığınırım. Kederden, âcizlikten, tembellikten sana sığınırım. Cimrilikten, korkaklıktan sana sığınırım. Borç sıkıntısından sana sığınırım. Güç sahibi kişiler tarafından haksızlığa uğramaktan sana sığınırım.”⁵ (Amin)

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ İsrâ, 17/1.

² Enfal, 8/19.

³ Bakara, 2/153.

⁴ Fatır, 35/10.

⁵ Buhârî, Et’ime, 28.